

keln berövades vi möjligheten att konstatera riktigheten av ett sådant antagande. Vad hade inte allt kunnat hända om tröskeln inte hade varit i vägen! Vi hade beräknat fem dagars rodd för navigationen på hela Lop-nor sådan som sjön ter sig på Hörners karta. Chen hade med Hörner vandrat kring hela sjön och visste att den var en ganska ordentlig saltgöl, tretton svenska mil från norr till söder och åtta på tvären, där den är bredast. Vänern har ungefär samma mått, fjorton gånger åtta. Men Lop-nors hela norra del är betydligt smalare och sjöns areal når icke ens hälften av Vänerns 5,550 km.². Den senare är en genomgångssjö och har därför färskt vatten och bibehåller samma storlek oförändrad eller med obetydliga variationer. Lop-nor är en ändsjö, har därför salt vatten och förändrar storlek på grund av det med årstiderna växlande tillflödet och den på sommaren mycket livliga avdunstningen i varm torr luft.

Vi hade sötvatten i bensindunkar och proviant för fem dagar ombord och jag har redan nämnt att vår plan var att utföra en mera omfattande kanotfärd över den trettonåriga sjön. Vi medförde också en areometer för att undersöka salthalten hos vattnet. Lyckligtvis hade Hörner och Chen redan tecknat en fullständig karta över Den vandrande sjön och om maximaldjupet uppgick till tre, fyra eller fem meter spelade ingen större roll. Men om också blott som sport och som ett äventyr hade en dylik båtfärd haft sin tjusning. Den hade varit vågad och riskabel, och icke minst därför var den lockande. För min del skulle jag ha börjat den